

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

TOT CE TREBUIE SĂ ȘTII DESPRE

**GEORGE
ENESCU**

 ErcPress

Cine a fost George Enescu?

Respect pentru oameni și cărți

DE REȚINUT

George Enescu a fost un mare compozitor, violonist, pianist, dirijor și pedagog român. Este considerat cel mai mare muzician român și unul dintre marii muzicieni ai lumii.

S-a născut în seara zilei de 19 august 1881, în satul Liveni-Vârnav, lângă Dorohoi, din județul Botoșani. Micul Gheorghe Enescu, numit mai târziu George și alintat de părinți *Jurjac*, a fost singurul copil rămas în viață al familiei Enescu.

2

Din grijă pentru soarta ultimului lor copil, părinții l-au înconjurat cu o grijă excesivă. Au avut însă grijă ca, sub o supraveghere atentă, micul Jurjac să descopere frumusețile lumii înconjurătoare, o lume ce-l uimește, îl încântă și înfioară sufletul: arborii, păsările, natura din jurul său.

VOI CE CREDEȚI?

Din ce familie provenea George Enescu?

Dintr-o familie de ...

a) ... bucătari;	b) ... soldați;
c) ... muzicieni;	d) ... lautari.

În familia lui George Enescu muzica era la loc de cinste: străbunicul, Enea Galin, fusese cântăreț la strună, iar bunicul, Gheorghe Enescu, preot, cânta în biserică.

3

Libris
Referență pentru oameni
Tatal lui, Constantin Enescu, învățator ce moștenise talentul strămoșilor sai, știa să cânte la vioară, iar mama, Maria Cosmovici, fiică de preot, îi plăcea să cânte acompaniindu-se de chitară.

„Oricât de departe privesc înapoi în amintirile mele de copil, întâlnesc muzica și asta pentru că, la mine, n-au existat niciodată hotare între arta mea și viața mea” spunea Enescu în memoriile sale.

Încă de la vârsta de trei ani, părinții au observat că este foarte inteligent. Atât de mult și-au dorit să-i poată oferi lui Jurjac o educație de excepție, încât tatăl său renunță, în 1884, la cariera de învățator, devenind agricultor și administrator de moși.

George Enescu însuși își amintește de copilaria sa:

„La patru ani știam să citesc, să scriu, să adun și să scad. Nu era meritul meu, căci îmi plăcea învățătura și aveam groază de aproape toate jocurile, mai cu seamă de cele brutale; le găseam nefolositoare, având sentimentul că pierd timpul; [...] Ciudat copil, nu?”

DE REȚINUT

La cinci ani știa deja notele muzicale, la șase ani picta portrete și peisaje, iar la nouă ani vorbea limbile engleză, franceză și germană.

Asemeni obiceiului familiilor boierești ale sec. al XIX-lea cu moșiile departe de orașe, de educația copiilor se ocupau guvernantele. La 6 ani, Enescu a fost dat în grija unei guvernante franceze, Lydie Cèdre, numită călduros de către familie „Mam' zel Ledi”.

Aceasta a avut un rol foarte important în viața copilului Enescu, ajutându-l să depășească momentele de interiorizare intensă în care se refugia destul de des.

L-a ajutat să descifreze tainele desenului, picturii, ale limbilor străine, ba chiar ale bunelor maniere și ale golfului, adică tot ceea ce însemna o educație aleasă.

Casa
memorială
de la
Cumpănu

Casa memorială de la
București

Începuturile muzicale

La vârsta de trei ani, George Enescu are ocazia de a asculta un taraf de lăutari.

DE REȚINUT

Conștient de impresiile trăite, copilul încearcă să își facă o vioară cu o ață prinsă de o bucată de lemn și un țambal cu ajutorul câtorva bețe.

Observându-i preocupările muzicale, părinții îi cumpără o vioară de jucărie, pe care Jurjac o aruncă în foc.

VOI CE CREDEȚI?

De ce aruncă micul Enescu vioara de jucărie?

Pentru că ...

- a) nu era colorată;
- b) era prea mică;
- c) era prea mare;
- d) „nu are sunet”.

(P)

După multe rugăminți, primește o vioară „adevărată”, căreia începe să-i deslușească singur meșteșugul.

În scurt timp, imita perfect broaște, păsări, dar și melodii auzite în sat.

DE REȚINUT

Primele noțiuni muzicale le primește la vârsta de patru ani, de la conul Costache.

Un lăutar renumit, Neculai Chiorul, a fost adus din Dorohoi pentru a-l învăța tainele vioarei, dar după câteva lecții, copilul îi furase toată arta.